

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-209/15

Priština,

14. februar 2018.

U postupku:

F.I.

Žalilac/ Tužilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu sudija Beshir Islami, predsedavajući sudija, Krassimir Mazgalov i Ragip Namani, sudije, rešavajući po žalbi na odluku Kosovske Komisije za imovinske zahteve br. KPCC/D/R/263/2014 (spisi predmeta upisani u Kosovsku agenciju za imovinu pod brojem KPA01082), od 21. oktobra 2014. godine (nakon većanja održanog 14. februara 2018. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je izjavio F. I. na odluku Kosovske Komisije za imovinske zahteve br. KPCC/D/R/263/2014 od 21. oktobra 2014. godine, u vezi sa zahtevom upisanim u Kosovskoj agenciji za imovinu pod brojem KPA01082.
2. Potvrđuje se odluka Kosovske Komisije za imovinske zahteve KPCC/D/R/263/2014, od 21. oktobra 2014. godine, u vezi sa zahtevom upisanim u Kosovskoj agenciji za imovinu pod brojem KPA01082.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. F. I. (u daljem tekstu: žalilac) je 17. avgusta 2007. godine podneo zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), kojim je tražio nadoknadu za kuću koju je, prema žaliocu, opština Peć srušila za izgradnju puta. Potraživana imovina je katastarska parcela 3021 koja se nalazi u nekadašnjoj ulici „JNA“, trenutno "TMK", opština Peć, sa površinom od 0,03,58 ha. Prema rečima žalioca, imovina je ekspropisana za javnu izgradnju 1953. godine i zemlja je nadoknađena, ali kuća je nakon sukoba srušena i šteta nije nadoknađena.
2. U prilog svom zahtevu, žalilac je podneo KAI sledeća dokumenta:
 - Sertifikat broj 01-464/2026/97 od 13.05.1997. godine, izdat od strane Opštine Peć, Direkcije za urbanizam, stambene i imovinsko-pravne poslove, koji ukazuje na to da je prema katastarskoj evidenciji i opštinskoj upravi potraživana imovina ekspropisana;
 - Rešenje br. EKC. br. 5/19, od 30. septembra 1953. godine, kojim je potvrđeno da je površina od 303 m² zemljišta porodice I. ekspropisano za javne potrebe;
 - Rešenje Komisije za eksproprijaciju u Peći br. EKC br. 5/30 od 30. septembra 1953. godine, kojim je 21 m² zemljišta porodice I. ekspropisano za javne potrebe;
 - Podnesak žalioca koji je upućen Opštinskom sudu u Peći u vezi sa građanskom tužbom C. br. 54/01, kojom se žalilac uputio sudu sa sudskom ekspertizom koja uključuje istorijat katastarskog razvoja potraživane imovine od 1932. godine do današnjeg dana.

- Kopija katastarskog plana prema građanskom predmetu br. 195/05 i izveštaju veštaka o geodeziji M. M. od 28. januara 1997. godine za građanski predmet C. br. 65/95.
 - Presuda br. C. br. 54/01 izdata od strane Opštinskog suda u Peći, 30. marta 2001. godine, kojom je žalioocu priznato pravo na korišćenje potraživane imovine. Rešenje je postalo pravosnažno 28. juna 2001. godine).
 - Obaveštenje od opštine Peć, Kancelarije izvršnog direktora o zahtevu za izvršenje presude br. 54/2001, kojim opština obaveštava žalioaca da je opštinski javni pravobranilac podneo zahtjev za ponovno otvaranje postupka.
 - Rešenje Okružnog suda u Peći br. AC. br. 262/03 od 25. maja 2004. godine, kojim je ukinuto rešenje Opštinskog suda u Peći, kojim je odobren zahtev za ponovno pokretanje postupka.
 - Zahtev od 8. juna 2010. godine, upućen Vrhovnom sudu Kosova radi ponovnog razmatranja - ponovnog pokretanja postupka;
 - Odgovor Vrhovnog suda Kosova KCRJ. br. 1/2010 kojim je predmet prosleđen nadležnom Okružnom sudu u Peći za zahtev za ponovno pokretanje postupka.
 - Odgovor Opštine Peć, br. veze I-463/010 u vezi sa zahtevom žalioaca upućenom opštini.
 - Odgovor opštine Peć, br. veze LP 2008/11 u vezi sa zahtevom žalioaca upućenom opštini.
 - Odgovor opštine Peć, LP 2009/11 u vezi sa zahtevom žalioaca upućenom opštini.
3. Obaveštenje o potraživanoj imovini je izvršeno 1. februara 2008. godine i 1. avgusta 2014. godine, i utvrđeno je da je identifikacija imovine izvršena tačno putem GSP koordinata. Dana 28. decembra 2010. godine, obaveštenje je objavljeno u službenom listu KAI br. 10., raspodeljeno je u svim relevantnim uredima i institucijama u regionu Peći, i objavljeno u biltenu ureda UNHCR. Utvrđeno je da je imovina ulica kao stambena, komercijalan kuća i niko nije podneo odgovor na zahtev.
4. Izvršni sekretarijat KAI pozitivno je potvrdio katastarske dokumente i presude sudova. Utvrdio je *ex officio* da je, na osnovu imovinskog sertifikata, imovina registrovana pod imenom H. B.I., a preostali deo kao imovina u društvenom vlasništvu, zajednički javni put.

5. Dana 21. oktobra 2014. godine, KKIZ je svojom Odlukom KPCC/D/R/236/2014 odbacila zahtjev, jer gubitak poseda i nemogućnost korišćenja nije bio direktno povezan sa oružanim sukobom koji se desio 1998-99 i okolnostima koje su rezultirale iz sukoba (stav 18-19). Pod stavom 55, obrazloženo je da podnošenje zahteva za nadoknadu materijalne štete ili izgubljene dobiti zbog nemogućnosti korišćenja, nije u nadležnosti KKIZ.
6. Dana 13. novembra 2014. godine, Odluka je uručena žalioocu 19. januara 2015. Žalba je podnesena 16. februara 2015. godine.

Navodi žaliooca

7. Žalilac navodi da Odluka KPCC sadrži bitno kršenje materijalnog i procesnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja.
8. Žalilac tvrdi da je zaključak KKIZ da gubitak poseda nije rezultat sukoba ili okolnosti koje su vezane za sukob nije tačan, navodeći da je bio vrlo blizu potvrđivanju prava svojine pred Sudom u Peći. Međutim, iako je dokazni postupak završen, presuda nije doneta. Opštinski sud je pravosnažnom presudom u 2001. godini priznao njegovo pravo na korišćenje, a katastarska služba zloupotrebom službenog položaja izvršila je katastarske promene.
9. Prema žalioocu, u odluci se ne smatra da je promena vlasništva izvršena bez pravnog osnova, i iako je zemljište nadoknađeno prilikom eksproprijacije, stambena kuća nije nadoknađena, a rušenje je izvršeno bez njegove saglasnosti i bez naknade.
10. Žalilac je uz žalbu priložio ista dokumenta, koja su već podneti u prvostepenom postupku, kao i dokumenta koja dokazuju da je žalilac iscrpeo sve raspoložive pravne lekove pred redovnim sudovima, koji nisu predmet razmatranja ove presude.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

11. Vrhovni sud je razmotrio osporenu odluku u skladu sa odredbama člana 194. Zakona o parničnom postupku br. 03/L-006 (u daljem tekstu: ZPP) i utvrdio da je žalba prihvatljiva, pošto je podnesena u skladu sa članom 12.1 Zakona br. 03/L-079, kojim se predviđa da strana

može uložiti žalbu na odluku Komisije u roku od trideset (30) dana od dana kada je strana obavještena o odluci.

Meritum žalbe

12. Žalba je neosnovana.
13. Odluka KKIZ je ispravna. Vrhovni sud ne nalazi pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja ili pogrešnu primenu materijalnih i proceduralnih zakona.
14. Prema članu 3.1. Zakona br. 03/L-079, žalilac ima pravo na nalog KKIZ za povraćaj imovine, ukoliko žalilac utvrdi svoje vlasništvo ili pravo na korišćenje predmetne imovine i da nije mogao da ostvari takva imovinska prava nad predmetnom imovinom zbog okolnosti koje su direktno povezane ili koje su proizašle iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999.
15. Vrhovni sud primećuje da žalilac, iako tvrdi da ima zakonska prava nad imovinom, nije dostavio bilo kakav dokument kojim bi dokazao svoja prava koja je mogao imati pre ili tokom oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999.
16. Dokumenti koje je podneo žalilac ne dokazuju njegovo imovinsko pravo nad predmetnom imovinom, a činjenica eksproprijacije prema navodima podnosioca žalbe, ne može biti predmet revizije od strane KKIZ ili Vrhovnog suda zbog nepostojanja nadležnosti u pogledu eksproprijacije 1953 godine. Zakon br. 03/L-079 nema pravnih lekova dostupnih stranama za ovaj period, zbog vremena i značajnih ograničenja propisanih članom 3.1.1 Zakona br. 03/L-079.
17. Izvršni sekretarijat KAI utvrdio je da je postupak sproveden pred redovnim sudom 1997. godine, što takođe tvrdi i žalilac. On tvrdi da je za ekspropisano zemljište dobio nadoknadu prema važećem zakonu u to vreme, dok za kuću nije bilo naknade. Prvobitni zahtev žalioaca bio je za nadoknadu materijalne štete i naknadu za izgubljeni profit nakon rušenja kuće.
18. Vrhovni sud smatra da iako zahtev žalioaca nije pomenut u žalbi, niti u odluci KKIZ- a, zahtev je takođe neprihvatljiv iz razloga navedenih u članu 18. Zakona br. 03/L-079, koji predviđa: *"Odredbe ove uredbe primenjuju se na bilo koji zahtev iz člana 3.1 ove Uredbe koji je podnet nadležnom sudu, pod uslovom da sudski postupak u vezi sa tim zahtevom nije započeo pre datuma stupanja na snagu ove uredbe "*. Shodno tome, odredbom gore navedenog člana treba shvatiti da je jurisdikcija KAI isključena, jer je stranka podnela zahtev pred nadležnim sudom pre 16.

oktobra 2010. godine (datum stupanja na snagu Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079. Kako je Komisija u svojoj Odluci jasno navela *"dokazi koje je podnosilac zahteva podneo, i koje je Izvršni sekretarijat verifikovao, pokazuju da je podnosilac zahteva podneo tužbu 1997. godine i 2001. godine Opštinskom sudu u Peći.*

19. KKIZ je odbacila zahtev kao neprihvatljiv zbog činjenice da gubitak poseda nije bio povezan sa sukobom i to je dokazano spisima predmeta. Tok upravnog postupka i postupka pred redovnim sudom je takođe potvrđen od strane žalioaca dokumentima priloženim zahtjevu.
20. Takođe, obrazloženje KKIZ u stavu 55. Odluke kojim se odbacuje zahtev za nadoknadu štete ili izgubljene dobiti od korišćenja imovine, jer ne spada u nadležnost KKIZ- a, ispravno je i u skladu sa zakonom.
21. Na osnovu navedenih činjenica proizilazi da je činjenično stanje u vezi sa ovim pravnim pitanjem utvrđeno na pravilan i potpun način i da odluka KKIZ-a nije osporena nikakvim zakonskim dokazima i kao takva je pravno stabilna i dobro obrazložena, i ne sadrži nikakvu povredu procesnog ili materijalnog prava.
22. U svetlu gore navedenog i shodno članu 13.3 (c) Zakona br. 03 / L-079, sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Pouka o pravnom leku

Shodno članu 13.6. Zakona br. 03/L-079 ova presuda je pravosnažna i izvršna i ne može se osporiti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsedavajući sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Ragip Namani, sudija EULEX-a

Bjorn Olof Brautigam, zapisničar EULEX-a

